

— Драги приятелю, — рече Йовъ. — Нося ти този подарък — тебъ, жена ти и децата ти. Приеми ги, защото ти ме направи щастливъ.

— Не ти, а азъ трѣбва да ти донеса подаръкъ, пресе-че го Бабъ елъ Воозъ. Ти спаси живота ми, и азъ съмъ ти длъженъ.

— Не! отвърна Йовъ. Тебе Богъ те изпрати при мене, ти стана причина да направя едно добро дѣло,^а което да ми се зачете горе въ небето. Вземи подаръка.

Бабъ елъ Воозъ прие скромния подаръкъ, наведе се, цѣлуна ръцетъ на добрия Йовъ и като вдигна очи къмъ небето прошепна:

— Господи Исусе, семето което посѣ е паднало на добра почва.

Никола Загоровъ.

Косъ предвестникъ, я запѣй,
горски клони залюлѣй...

Да събудишъ като лани
и усойки и поляни,
че отъ вчера, ей го пакъ
веселия кукурякъ,
здругари се съ баба меца,
съ минзухаря и синчеца
и хорце се залюля
по зеленитъ поля.

Косъ предвестникъ, я запѣй,
горски клони залюлѣй...

Заю—Баю вече свари
кошникъ яйчица нашари,
та на малкитъ кажи,
че Великдень приближи...

И. Стубель.